

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 239.

Tiende Session.

63de Møde.

Mandagen den 21de Decbr. Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

Monrad (fortsat): Det er altsaa en af de Aarsager, som have bevirket, at Regnskaberne her kunde faae en noget anden Behandling end den, de have faaet tidligere, naar Sagen først har været for i Landstinget. Der er ogsaa andre Spørgsmaal, som ganske naturligt maae udøve en Indflydelse paa dette Things Behandling af en saadan Sag. Dette Thing har gjort gjældende, og efterhånden med større Skarphed, Forskjellen imellem Finantsloven og andre Love. Det har, da det forekom det, at man gjorde Indgreb i den Stilling, som ved Finantsloven var sikket det, søgt at gjøre sine Rettigheder gjældende saa meget, som skee kunde. Heraf følger imidlertid en forskjellig Opfattelse af disse Spørgsmaal; thi det er sikkert, at, naar man ikke lægger Mærke til denne Forskel imellem Finantsloven og en anden Lov, imellem det, at en Udgift har en Hjemmel i en Lov, men derimod savner denne Hjemmel i Finantsloven, kommer man til at opfatte en Mængde Udgiftsposter paa forskjellig Maade. Der er Udgifter, som man antager behøve en Billigelse af Thinget, for retligt at kunne finde Sted. Som Hjemmel for en saadan Udgift, maa man fordre ikke alene en speciel Lovhjemmel, men ogsaa Hjemmel ved Finantsloven eller ved en særlig Bevilling. Det kan derfor nok være, at, naar man har klaget over, at Sprogbrugen ikke var saa streng eller fast overholdt, som man kunde ønske, en af Grun-

dene hertil kan være den, at man ikke har lagt Mærke til det forskellige Standpunkt, som Folkethinget og Landstinget have indtaget i denne Sag.

Jeg skal forøvrigt meget villig indrømme, at de to Arbejder, Thinget her har udført, paa ingen Maade kunne anses saa fuldbendte, som man, og navnlig Udvalget, kunde ønske, men vi have heller ikke havt saa Banstelige heder at kæmpe med. Vi have søgt at betræde den Vej, vi maatte ansee for den rette, idet vi dog meget godt saae, at man muligvis med Hensyn til flere Sikkeligheder s. Gr. kunde have brugt andre Udtryk, og at man ikke endnu har faaet Sagen bragt i den Form, man i og for sig anseer for den ønskeligste. Der er een Omstændighed, som ogsaa har virket til, at dette Thing har behandlet denne Sag paa en fra den i det andet Thing brugte noget forskjellig Maade, — det er Hensynet til den Bestemmelse, der staar i Grundloven: „Det aarlige Statsregnskab med Revisorernes Bemærkninger forelægges derefter Rigsdagen, som med Hensyn til samme tager sin Beslutning.“ Det vil heraf sees, at Hovedsagen, om jeg saa maa sige, er Statsregnskabet; det er det, der skal forelægges os, og det skal unægtelig meddeles os i en saadan Skikkelse, at det kan fyldestgjøre os; i den Henseende maa det nu være mig tilladt at fremhæve, at jeg troer, der er flere Mangler ved de Regnskabsextracter, der blive os meddeelte, og at de ikke svare til de Forbringere, der efter min Mening maae gjøres til dem. Disse trykte Statsregnskabsextracter, der gives hvert Medlem her i Thinget, slutte sig saaledes ikke noie Post for Post til Finantsloven; man finder undertiden, at enkelte Poster i Regnskabs-